

Ukážka:

Spod Buruškových kopýt odfrkol štrk na riečnom brehu. Ilja trhol uzdou, svižne zoskočil, vyšklbol z úchytu na sedle oštep a rozbehol sa k vode.

„Čo to robí?“ hlesol Alvarov pobočník. Aj Bragi a jeho chlapi na palisáde začudovane hľadeli za zúfalo kričiacim Muromcom.

Ilja sa už v behu mocne rozohnal oštepom. Tesne pri vode poskočil a hodil. Celou silou, až ho prehlo do hlbokého predklonu. Zatackal sa a spadol na kolená, ryjúc medzi okruhliakmi.

„Všemocný Alah,“ zachripel Alvar.

„Pri Thórovom kladive,“ ovisla Bragimu ryšavá brada. Oštep vyletel nad riekou, akoby ho ani neniesla ľudská sila, ale vystrelil bojový stroj, aké Bragi vídal počas služby v carhradskom vojsku. Mohutné balisty metali oštepy na dvoj-, niekedy až trojnásobnú vzdialenosť, než bol schopný dohodiť najmocnejší chlap.

Styrwit a ostatní šiesti Čeremisi pred chvíľou vyliezli spod plátennej striešky nad stredom paluby a prešli na zadnú časť lode, aby sa vysmiali Muromcom na vzdalujúcom sa brehu. Styrwit zazrel bežiaceho muža, začul jeho výkrik a zaškľabil sa od ucha po ucho. „Kdeže, hlupák, sme príliš ďaleko. Sem už nedohodíš, ani keby si...“

Zhltoľ zvyšok slov. Oštep totiž vzlietol k nebu v takom veľkolepom oblúku, že sa to zdalo nemožné. A čo ich ohromilo ešte viac, smeroval priamo k unikajúcej lodi. Dosiahol vrchol krivky a začal prudko klesať. Začuli hvižďanie vzduchu rozrážaného masívnym hrotom v tvare listu. „Pozor!“ skríkol Styrwit a vrhol sa nabok.

Jeden z Čeremisov, ktorému náčelníkova statná postava doteraz čiastočne zakrývala výhľad, už taký pohotový nebol.